

Slomškova družina vabi k nadaljnemu delu!

Po praznikih.

Praznično razpoloženje je ostalo v naših dušah po vseh slovesnostih v Mariboru. Hvaležni vsem, ki so vršili priprave, skrbeli za red, ki so se udeležili, hvaležni tudi onim, ki so doma spremljali naše prizadevanje s požrtvovalnim sodelovanjem, hočemo nadaljevati delo, katerega smo s prireditvami Slomškovih praznikov najavili vsej naši in jugoslovanski javnosti. Ne kakor kres, ki zagori in ugasne, kakor stalna večna luč, ki žrtvuje in gori noč in dan, mora ostati naše nadaljnje delo za beatifikacijo A. M. Slomškega.

Podpisovanje prošenj.

Iz raznih krajev prejemamo obvestila, da bi radi še ostali, ki niso dosedaj podpisali, stopili v krog onih, ki so podpisali. Da bodo imeli to možnost, bomo poslali vsem župnim uradom, kjer se potrebujejo, potrebne podpisne pole. Prosimo, da se nam javijo!

Svetinjske s Slomškovo podobo.

Izredno posrečeno so izdelane svetinjske, ki imajo na eni strani podobe Marije Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa Slomškovo podobo. Vsak Slovenec naj na svojem molku nosi to svetinjsko, ki ga naj stalno opozarja, da naj moli za beatifikacijo Slomškega! Da bo omogočeno vsem dobiti te svetinjske, prosimo župne urade, da po svojih krajevnih razmerah uredijo:

ali da jih imajo sami na zalogi, ali pa da jih ima kak drugi v kraju. Male svetinjske so primerne za Marijine vrtce in prosimo vse voditelje vrtcev, da jih vpeljejo!

24. september — Slomškov dan.

Ministrstvo prosvete je odredilo, da bo dne 24. septembra — na dan smrti Slomškove — v vseh šolah dravske banovine Slomškov dan. S tem odlikom je ustrezno delno naši prošnji. Naše stremeljenje gre za tem, da bo ta dan za vse šole v Jugoslaviji proglašen kot Slomškov dan. Kot slavimo Slovenci sv. Savo, kulturnega vodja Srbov, nadalje Strossmajerja, velikega škofa hrvaškega, tako naj tudi Srbi in Hrvatje slavijo našega velikega Slomškega. Ker pa je v dosego tega treba vsestranskega dela, vabimo tem potom vse, ki jim je zadeva Slomškega pri arcu, da vsak stori svoje, kjer ve, da bo stvari koristil.

Stalne molitve!

V naših cerkvah naj ne prenehajo molitve za beatifikacijo Slomškega. Vsaj vsako sredo naj se vršijo! Ta dan se vsi, ki ste v stiskah in verujete v priprošnje Slomškega, zbirajte pri svetih mašah, darujte sv. obhajila, opravljajte molitve in dobra dela! Med dobra dela spada tudi še nadaljna skrb za Slomškovo kapelico, kjer je še marsikaj potrebno urediti, in za stroške za Slomškovo beatifikacijo.

Tudi pšenica je lepa in ima veliko klasje, toda radi preobillice vlage je začela legati na zemljo. Rž je na mnogih mestih čisto poležana in bo bolj slabo obrodila. Krompir je na mnogih njivah čisto suh, kar je posledica rjave rje. Koruza je lepa. Vinogradi kažejo lepo in imamo upanje, da bo vinska trgatava obilna, samo če ne bo grozdje prekislo, ker se obeta deževno poletje. Cestna dela so v polnem teku v Sitežu. Presekan je že potok in zreguliran preko Mohorkovega travnika. Tam, kjer je tekel prej potok, je sedaj napravljena nova cesta, kar precej dvigne lice prej tako zapuščenega sveta. Tudi v Fišerjevem bregu, kjer je bil prej tako velik klanec, je sedaj že desna polovica znižana do 1,5 m, tako da ne bo več klanca, ki je preje tolikokrat onemogočal prevoz z vozovi. Dne 3. julija je odšel gradbeni vodja pri gradbi ceste g. Horvat v Novo mesto. Vsi, ki so ga poznali, so ga imeli radi, saj je bil napram delavcem zmeraj dobrosrčen in odkrit. Kljub svoji strogosti je vedno zasledoval pošteno srce v vsakem človeku, zato so ga ob slovesu skoraj vsi počakali in mu stisnili roko v slovo. Ne bomo ga pozabili, saj nam je bil dober in žalujemo za njim. Na novem mestu mu želimo obilno božjega blagoslova!

Zagrebsko pisemce. Morda kdo misli, da se je zagrebškemu dopisniku »Slovenskega gospodarja« že tinta posušila, da nič ne piše. Toda ta strah je letos popolnoma odveč, ko je zadnjič (30. junija) padlo v Zagrebu v dveh urah toliko dežja, da bi ga bilo dovolj za dva meseca. Po ulicah je drla voda kot reka in napravila mnogo milijonov dinarjev škode. Kaj takega v Zagrebu sploh ne pominjajo. Ko smo se vsi, kar nas je bilo na Slomškovi proslavi v Mariboru, srečno vrnili v Zagreb, je prvo nedeljo v juliju (5. julija) napravila Marijina družba slovenskih deklet izlet na Sv. Planino pri Trbovljah. Izleta, ki je nudil udeleženkam mnogo lepih užitkov, se je udeležilo okoli 30 članic. — Pri Sv. Roku se pozna, da je mnogo naših, zlasti deklet, odšlo iz Zagreba na počitnice. Želimo vsem, da se doma pošteno okrepijo in srečno vrnejo v našo sredo!

Peter Rešetar rešetarji.

Rešeta ven! V naših občinah bomo imeli kmalu občinske volitve. Da bomo zmagali, je treba, da si takoj v vsakem kraju nabavimo dobro rešeto. Samo tisti, ki so vredni zaupanja naročja, ki so naše zlato zrno, naj pridejo v občinske odbore. Plevel pa pustite za JNS.

Tajno ali javno glasovanje. V časopisih JNS se razburjajo, zakaj bodo občinske volitve z javnim glasovanjem. Ko je vlada zahtevala pravico, da sme zakone izpreminjati, da bi bilo lahko tajno glasovanje, je senat to prepeljal. Sedaj pa se nad lastnim grehom škandalizirajo. Ali niso tega zakona sami JNSarji vpeljali? Naj se utesniči pregovor: S čimer se kdo prepelja, s tistim bo tudi kaznovan!

JNS rekruti. Predsednik JNS je odredil, da se takoj vršijo po vseh krajih JNS štelunge, da se zberejo rekruti. Telesna ali duševna bolezen ni nikaka ovira, da ne bi bili potrjeni za rekruta JNS, preiskala se bo le kri, če namreč dotičnemu ne teče po žilah slovenska kri. Zoper to bolczen bodo rekrute najpreje cepili, če to ne bo pomagalo, ne bo potrjen za JNS.

Peter Živkovič je dobil ključ situacije. Peter Živkovič se je obrnil na svojega patrona sv. Petra, ki ima ključ v rokah, in ga prosil, naj mu da vsaj en ključ na posodo, da pride tako do ključa situacije. In sv. Peter, ki je vesel, da je dobil pomočnika pri ključih, je odstopil Petru

St. Peter pri Mariboru. Prej dobro obetajoča vinska letina in upanje na bogati pridelek je nas varala. Peronospora, plesnoba strašno uničuje vinograde in tudi škropljenje veliko ne pomaga. Nič boljše ni v sadonosnikih. Kakor vse kaže, bo vinska in sadna letina skrajno slaba. Pač pa bomo imeli dovolj krme in tudi silje ni slabo. — Neki plačanci iz Celestrine širijo z vso vnemo hrvaški ali bolje rečeno Mačkov evangelij med našimi šentpeterčani. Mi pa povemo takšnim ljudem enkrat za vselej to: pozabili takšnih izdajic slovenstva ne bomo. Mi pa ostanemo, kakor smo bili, zvesti svojemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Velikega kongresa JRZ, ki bo v Mariboru 9. avgusta, se šentpeterčani udeležimo v velikem številu, da tako pokažemo svojo pripadnost k JRZ in zvestobo svojemu voditelju.

St. Peter pri Mariboru. Tudi letos bomo šentpeterčani poromali in sicer 26. julija k Materi božji na Svete gore, 9. avgusta pa k Mariji Tolajnici (Maria Trost) pri Gradcu. Graškim Slovincem hočemo dati priliko, da se po dolgem času snidejo z rojaki in da po dolgem času zopet slišijo božjo besedo v materinem slovenskem jeziku.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojni Damiš Mimiški se je nabralo za Slomškovo kapelico 175 Din. Vsem, ki so kaj prispevali. Bog plačaj! Slomšek jim naj bo priprošnik v nebesih!

Sv. Urban nad Mariborom. Dne 18. junija l. 1861 je naš prvi mariborski škof A. M. Slomšek posvetil ljudsko cerkev Sv. Urbana na 595 metrov visokem hribu nad Kamnico. Po končanem cerkvenem obredu je škof nenadoma nekam izginil. Končno so ga izsledili v gruči postaranih očancev in mamice, s katerimi se je prav po domače prijazno razgovarjal in jih po-

vpraševal po njih domačih razmerah, jih tolažil in jim dajal modre nasvete. Ljudje so bili do solz ganjeni radi njegove res očetovske ljubeznivosti. Po preprostemu kosilu pri nekem kmetu se je vrnil domov. — Od takrat hvaležni Kamničani in Križančani vsako leto obhajajo na 6. pobinkoštno nedeljo veseli spomin na posvetitev svoje priljubljene cerkve vrh vinorodnega griča in na Slomškov obisk. Zadnje nedeljo pa je bila že 75letnica tega za nas toliko važnega zgodovinskega dogodka. Že v soboto večer je plapolajoči kres daleč tje v doline naznanjal, da se pripravljamo na pomenljiv jubilej, in pritrkovanje zvonov nas je milo vabilo na proslavo. Nalivu podoben dež pa je le posebno izvoljenim dovolil, da so se je mogli udeležiti v nedeljo in biti obenem priče zaslužene pohvale hiše, v kateri se je Slomšek pomudil po posvetitvi cerkve. Sluga se je reklo njenemu posestniku in njegov naslednik Alojz Waldhuber je že 31 let zvest in neumorno zkrben cerkveni ključar Sv. Urbana. Ravno na 75letnico posvetitve se ga je spomnil sedanji četrti naslednik Slomšekov na mariborskem škofijskem prestolu, prevzvišeni škof Ivan Jožef s prelepim pohvalnim in zahvalnim pismom. Po navdušujočih besedah o veliki vrednosti posvečene cerkve in o Slomškovi gorečnosti in skrbi za lepoto hiše božje je to pismo prečital in slavljenju izročil ljubljeni naših krajev in ljudi monsig. Janez Vreže iz Maribora ter tako izdatno pomnožil naše veselje ob 75letnici cerkve Sv. Urbana. Pripominjamo še, da je Waldhuberjeva hiša vsa leta kot dragocen spomin shranjevala kupico, iz katere je Slomšek pil ob svojem obisku, dokler je ni sedanji posestnik Avg. Pajtler prepustil letos mariborskemu muzeju, v katerem se nahaja vsakemu obiskovalcu na ogled.

Naraplje. Naš tih kot je letos deležen precej nalivov. Saj ni skoro dneva, da nas ne bi oblaki pregnali s polja in travnikov. Gromi so pogosti in strele udarjajo v gozdove. Sreča, da še ni udarilo v naše hiše po hribih. Zetev jedmena se je že izvršila in je klasje precej lepo.

črni ključ od pekla. Kadar bi sedaj Peter živ: vič našel priliko, da ta ključ vtakne v našo državno ključavnico, tedaj vemó, v kako kraljestvo nas bo pripeljal. Bom moral že spet jaz posredovati, da tudi mene Petra Rešetarja sv. Peter sluša in vzame ta ključ našemu kolegi Petru Živkoviču nazaj, ker Jugoslavija tega le ni zaslužila!

Zelene srajce. Bral sem, da so nekateri začeli nositi zel ne srajce, da se s tem pokažejo kot pristaši zelenih fašistov. Ker nimajo odobrenih uniform, so jim bile te srajce prepovedane. Sedaj pa je vlada v zadregi, ker so ti fantiči postali od jeze zeleni, te zelene barve pa še sami ne morejo sleči. Zdaj lahko mirno hodijo brez srajc, pa so itak v zeleni barvi.

Menjali so vloge. Avstrija in Nemčija sta se pobotali. Sušnik kliče sedaj »Heil Hitler!«, Hitler pozdravlja »Heil österreichisch!« Dunaj bo doslej Berlin in Berlin bo Dunaj. Trojanski konj je prišel te dni na Dunaj.

Zastražite grobove! Volitve se bližajo in JNS tromba budi zopet mrtve, da bi glasovali za njo, ker živi itak ne bodo hoteli! Zastražite grobove, da bodo mrtvi imeli mir!

Narodni pregovori: Kamor JNS stopi, tam trava več ne raste. — Zrno do zrna pogača, šverc na šverc palača. — Kdor JNS jamo koplje, je svoje sreče kovač.

Nova italijansko-abesinska vojna: Ker neguš v Ženevi ni uspel, je napovedal Italiji vojno. Ker je — sedaj napovedal vojno, bomo imeli sedaj sankcije zoper Abesinijo. Iz naše države je dovoljeno izvažati samo še ostanke od JNS, vse drugo pa je zabranjeno.

V Ameriki je strašna suša. Ves svet sočustvuje z Ameriko, kjer je zaviadala strašna suša, do milijon ljudi beži na obrežja morja. Pri nas vlada že četrto leto grozna suša v vseh blagajnah, prav bi bilo, da bi se svet tudi za to sušo kaj zmenil!

denarne kazni na razporoko. Tudi kazake so sovjeti uničili, zdaj jih zopet ustanavljajo in jim dajajo mnogo pravic. Več škofov in duhovnikov je še zaprtih ali so v izgnanstvu na prisilnem delu, toda o veri ne govorijo več, da je strup za ljudstvo, marveč da je »častnoe delo každoga graždanina«. Nedavni shod komsomolcev je prepovedal smešenje in zasmehovanje verskih čustev.

Mnogo vzrokov je izzvalo te obilne ter važne izpremembe v kulturni politiki komunistične oblasti. G. Sergej Maslov navaja v listu »Znamja Rossii« zlasti tri: Prvi je neprestana borba ruskega naroda za njegove stare kulturne vrednote. Nedostatna za odločilno zmago je vsa leta držala komunistično oblast v napreženosti. Boljševiki so do zadnjih časov to borbo omalovaževali, toda prišla je nevarnost grozne zunanje vojne, tedaj sta pa nezadovoljnost in srd naroda dobila ves drugačen pomen.

Senca vojne je legla na Rusijo kar od dveh strani, to je drugi vzrok, da je sovjetska oblast začela popuščati in ustrezati željam ljudstva, ker poleg silnih zunanjih sovražnikov imeti še notranje, tega ne prenese nobena oblast.

Oba ta dva vzroka sta v zvezi s tretjim. Komunistična oblast se je silno trudila, da bi ustvarila novo komunistično kulturo. Toda strašen polom se je pokazal povsodi: v šoli, v družini, v tovarni, v gledališču, v književnosti itd. Vsi umetniki so bežali iz Rusije; komunisti sami pa niso mogli nič trajnega storiti, zato so bili prisiljeni popustiti in prestopiti na prejšnji tir. Stari pisatelji Tolstoj, Dostojevskij in Puškin so zopet prišli v veljavo. Izmed znamenitejših pisateljev je edini Maksim Gorkij živel v Rusiji. Najbrže so ga sovjeti prosili, da se je vrnil, kakor so tu i slikarja Repina dvakrat prosili, a je obakrat odklonil in je umrl v izgnanstvu.

Propad komunistične oblasti na »kultu ni fronti« je torej popoln, priznan od komunistov samih.

Na vidiku je tudi nova sovjetska ustava, katero sovjeti poveljujejo, češ, da se vračajo nazaj k demokraciji. Toda ta nova ustava bo služila le v to, da bodo komunisti svojo oblast utrdili in jo izrabljali za širjenje komunizma. »Moskovska Pravda«, Stalinov list, piše: »Bilo bi neumno in zločinsko domnevati, da naša država nima notranjih sovražnikov in da so se sile, sovražne socializmu, spravile s svojim porazom in našo zmago. Borba se nadaljuje . . . S trdo roko bomo tudi za naprej razpravljali z nasprotniki naroda! Velikodušje v sedanji čas kakor nikdar več boljševizmu ni prikladno. Nova ustava ne daje le vsakemu boljševiku, strankarju ali nestrankarju, pravice, da oslabi svojo čuječnost, marveč nasprotno, da jo še pomnoži in poveča.«

Če je torej sovjetska oblast v kulturnem oziru morala marsikaj odjenjati in narodu ugoditi, hoče pa z novo ustavo svojo oblast obdržati in jo še utrditi. Zato je nova sovjetska ustava le pesek v oči evropskim narodom. Sploh pa nas bo bodočnost učila, kako se bodo sovjetske razmere nadalje razvijale.

A. K.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Velik ljudski tabor JRZ v Mariboru.

Drugo nedeljo v avgustu, to je dne 9. avgusta, ob 10. uri predpoldne, se vrši v Mariboru v Ljudskem vrtu (kjer se je vršila igra »Naša apostola«),

velik ljudski tabor JRZ,

na katerem govorijo naši ministri in drugi odlični govorniki.

Tabor se vrši za oba okraja Maribor levi in desni breg, to je za mesto Maribor, Slovenske gorice, Dravsko polje, Dravsko dolino in Pohorje, povabljeni pa so tudi drugi okraji, zlasti oni, ki mejijo na Maribor levi in desni breg.

Zbirališče udeležencev bo v ulicah v bližini Glavnega kolodvora od devetih naprej. Udeleženci odkorakajo od pol desetih z godbami na čelu, urejeni po skupinah, po mestnih ulicah na zborovališče.

Posebno skupino bodo tvorili politični preganjanci, to je tisti, katere so predstavniki prejšnjih režimov po nedolžnem preganjali, zapirali, jim jemali stare pravice ter jih denarno kaznovali.

Tabor je namenjen proslavi 30letnice političnega udejstvovanja velikega našega voditelja g. dr. Antona Korošca.

Udeležence iz oddaljenih krajev opozarjamo, da se isti, ki se udeležijo razstav Mariborskega tedna, lahko poslužijo polovične vožnje v Maribor.

Okrajne in krajevne organizacije in posamezne zaupnike prijazno vabimo, da organizirajo veliko udeležbo.

Pripravljalni odbor.

Kolik je preobrat v Rusiji?

Znani nemški protikomunist dr. Erth je v maju imel v Belgradu predavanje o »svetovni nevarnosti boljševizma«, v katerem je izrekel tudi te-le besede:

»Komunizem se more držati le v stanju revolucije in nasilja. Metode komunizma so: agitacija, zanikanje vsega obstoječega reda in smotreno delo za to, da utrdi svojo oblast. Kjer pridejo do oblasti komunisti, tam se uničuje gospodarstvo, vera, nravstvenost ter se pojavlja glad in nasilje.«

Vse to se je dobesečno godilo v Rusiji. Najprej so komunisti z lažljivo agitacijo privabili velik del ljudstva na svojo stran. Kmetom so rekli: Zdaj ste svobodni, vsa graščinska posestva so vaša, davkov ne boste več plačevali. Ko so se pa utrdili v oblasti, so začeli uničevati ves obstoječi red, prodajali so znamenite starinske dragocenosti, uničevali knjižnice, vero in vse gospodarstvo vobče. Nasledek tega je bila tista strašna lakota na Ruskem, ko so dobri ljudje po celem svetu pobirali de-

narne doneske v podporo gladnega ljudstva te nesrečne dežele.

Toda revolucija ne more vedno trajati, ker v revoluciji se le uničuje. To so uvideli tudi sovjeti, zato so ubrali drugo pot. Uvedli so strogo disciplino pri vojaštvu, odpravili so nered v šolstvu ter ga postavili na isto podlago, ki jo je imelo pred revolucijo. Komsomolcem, ki so bili prvi širitelji brezboštva in katere so pošiljali kot kazenske ekspedicije nad kmete, so prepovedali vsako politično udejstvovanje. Zdaj se morajo komsomolci predvsem pridno učiti, skrbeti za izobrazbo in se pečati s športom. Dne 18. novembra 1920 je sovjetska oblast uradno dovolila odprava splava, češ: da preživela morala prejšnjega časa in sedanje težke gospodarske razmere silijo ženske k tej operaciji. Zdaj so pa sovjeti izdali zakon o povedi splava in sicer: »da ugodijo ranogobrojnim izjavam žen delavcev o škodi splavov«. Kako stališče pa bodo sedaj zavzeli tisti zdravniki, ki so v Belgradu glasovali za splav? Ali se bodo uprli Stalinu, ali bodo njegovo uredbo vzeli na znanje? Sovjeti so uničili družino s svobodno ljubeznijo in razporoko. Zdaj hočejo utrditi družino s tem, da nalagajo